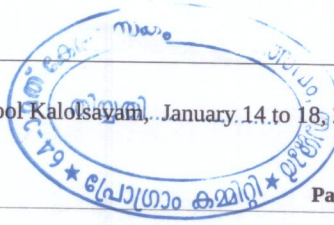

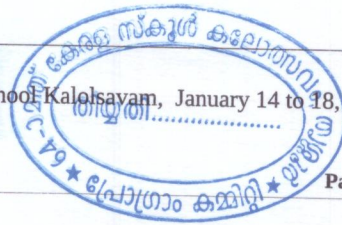

സ്നേഹ രാജാ

രാകസ്മിൻ ഗ്രാമേ ലക്ഷ്മി നാമ രാകം
വലിക്കാ അसीത് | സാ തസ്യ മന്നാ മാതാ സീതാ:
സാകം സശുഭം അനന്ദേന വസതി സ്ഥ | ലക്ഷ്മി പ്രതിദിനം
മാതൃശാകം വിद्याലയം ഗच्छति तथा आगच्छति स्वं |
लक्ष्म्योः जीवि जीवनलक्ष्यं तथा इच्छा आलिखितस्य
मध्ये धावनस्पृष्टायां भारतस्य भागभागित्वं करणीयम्
आसीत् | किन्तु तस्य माता लक्ष्मी सीता तस्य पुत्रि:
राकं वैद्यः भवितुम् इति रच्छत् | अतः लक्ष्मी
सर्वदा तस्य मातुः वचनं तथा इच्छा निश्कृत्य
तस्य धावनस्य आज्ञेण धावनपरिशीलने निमग्नः अभवत् |
किञ्चित् दिनांतरं तस्य विद्यालये राकम् धावनस्पृष्टी
सा प्रथमस्थानं प्राप्य अन्यत् देशायां गत्वा
परिशीलनं करणीयस्य शुक्लावसरं आनभत् | राकं
वृत्तान्तं श्रुत्वा तस्य माता अमी वदुःखिनोऽभवत् |
कारणं ^{तथा} सीता लक्ष्मी प्रथमैः च लक्ष्मि कृते राकम्
ख प्रभुत्वं प्रभुत्वं विरुद्धपठनकारणेन मध्ये विद्यमानं
अधीत्वा वैद्यपठनं करणीयम् इति अवदत् आसीत् |
तथांशपि लक्ष्मी मातृदुःखेन किमपि श्रद्धया दातुं किमपि
समर्थं नासीत् |

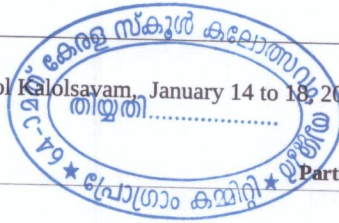

मानुः सीता तस्य इच्छा राकवारं हि लक्ष्मिः कृते
अवदत् किन्तु लक्ष्मी उच्चैः कोपेन मानुं प्राति
रावं अवदत् "अम्बा, त्वं हि मम कृते पृच्छत्
हि & अहं किमपि कार्यं इच्छामि त्वं स्वं कर्तुं
मम समं कार्यं साक्षात्करणं कर्तुं मम साहाय्यं
करिष्यसि ~~तस्मै~~ ^{किन्तु} अक्षितं त्वं अद्य मम इच्छा युक्ति
प्रतिनूतं अनुवादं च न कर्मा ददाति" इति । लक्ष्मी
रावं ~~कृते~~ अवदत् तथा भवतु & उपेक्ष्य धावनपरिशीलनात्
अन्यत् देशम् गतवती । पुत्रिं गच्छन्नावसरे सीता मां
अजित्वा नैत्रे अविरासन् अक्षुणि हि अन्तरं अपि
मन्य लक्ष्म्योः गन्तुं निरीक्ष्य पीडिकायां स्थिताः ।
लक्ष्मी अन्यदेशात् ~~अगच्छन्~~ ^{गत्वा} धावन
परिशीलने मग्नः अभवत् । किञ्च किञ्चित् दिनानन्तरं
परिशीलनेस्य अम्बा आगमगित्वं ^{करणीयम्} ~~कृत्वा~~ विद्या स्टेडियात्
प्रतिगच्छन्नावसरे ^{सा राकम्} वाहनापकटान् ~~स~~ वैद्यसमीपम्
अगच्छन् । वैद्यः तुभ्यं प्रति निरीक्षणस्य अनन्तरं रावं
अवदत् "लक्ष्मी तस्य राकं पादः वृणुष्व अतीव
दुश्करावस्थायो प्राप अतः पादस्य शन्याचिकित्सा
आवश्यकम् तथा राकम् पादम् कठि कटितुम् हि
राकः अपायः ।" इति ।

വേദവചനം ച തस्य कृते हृदयभेदकम् आसीत् ।
किन्तु राकं पादस्य नष्टे धावनं करणीयम् स्म
अ अशक्ता अविष्य तस्य इच्छा पुनिक्रतुं पुरणं
करणीयम् हि अशक्ता तयोः शक्तिं न अविष्यति ।
नक्ष्मी नक्ष्म्या दुश्करावस्थायां च दुश्करावस्था
श्रुत्वा मातुः तस्य राकं आगमवती । मातुं दृष्ट्वा
स अश्रुणि तस्य नेत्रं अश्रुणि पुरिः तथा मातरं
आनिङ्गयति ।

किञ्चित् दिनस्य अनन्तरं नक्ष्मी शान्त्याचिकित्सायाः
भागेऽभवत् तथा स्वभवतं मातृराकं प्रत्यागच्छत् ।
राकं पादस्य नष्टस्य अधिकं धावनकृत्वा अशक्ताः अभवत्
इति वृत्तान्तम् च आनोच्य सा प्रतिदिनं अरोहत् ।
पुरिं रोहन् च दृष्ट्वा मातृद्वयं च दुःखोऽभवत् ।
स्वं स्वं सीता राकवारमपि नक्ष्म्यास्य वैद्यस्य वैद्यं दृष्ट्वा
सा दृष्ट्वा स्म शवं वृत्तान्तम् वैद्यं प्रणि
परिहारं नक्ष्मी इति आचिन्त्य आनोच्य वैद्यं दृष्ट्वा अगच्छत् ।
रावं श्रुत्वा वैद्यः निश्चिन्त्य निश्चयेन साधयं
कश्चिद्व्यति इति प्रविष्टा कृतवान् । तथा तस्या सुहृद्वान्
प्रति च चर्चा कृत्वा कृत्रिमपादम् कृत्रिमपादं
स्थापितुम् इति परिहारं सीता प्रति

स्थापयित्वा च सा निश्चयेन चनितुं शक्नोति इति
सीतां प्रति अवदत् । तथा कृत्रिमपादम्
स स्थापयित्वा सर्वमपि सादृश्यं च वैद्यः वाग्दानं
कृतवान् । राक्षसस्य च शल्यचिकित्सायाः
अनन्तरं लक्ष्मी कृत्रिमपादः स्थापनं कृतः ।
कृत्रिमपादः स्थापयित्वानन्तरं श्वेतं प्रभं प्राप्य प्रयोज्यं
प्रत्यागतवती सीता लक्ष्मी कठिनपरिश्रमेण चनितुं मातृसादृश्येन च
अपाठ्यत् चनितुं शक्ताः अभवन् । तथा तस्य अम्बा
सीता लक्ष्मी प्रतिदिनं स्टाडियम् प्रति अमं अनयत् तथा
कृत्रिमपादस्य सादृश्येन धावितुं यठितवती ।
किञ्चित् कालस्य परिसीननान्तरं
परिसीननान्तरं लक्ष्मी कृत्रिमपादस्य सादृश्येन
धावितुम् अतीव अ उत्तमः अभवत् । मातुः च
त्वं कृते आत्मविश्वासं धैर्यं च दत्वा सर्वदा
तस्य शकं हि स्थिताः । कृत्रिमपादम्
उपयुज्य लक्ष्मी पारानिम्बिक्स मध्ये धावनस्यधीयां
भारतस्य आगमनिर्व कृत्वा प्रथमस्थानं प्राप्नोति ।
मातुः सीतायाः नेत्रात् अ तस्य पुत्रि लक्ष्मी
लक्ष्म्याः विजयं दृष्ट्वा मातुः सीतायाः च नेत्रात्
आनन्दश्रुतिं अतिराशन् ।

आनिमिक्स मध्ये आगमगित्वं कर्तुं अशक्ताः नक्षमी
तस्य आत्मविश्वासेन दृढनिश्चयेन चार कठिनपरिश्रमेण
तस्यां तस्य मां अम्बस्य सन्देहं यम प्रापः रावं
विजयः केवलं नक्षम्याः विजयं नास्ति । तस्य अम्बा
सीतायाः च... सप्त मातृवात्सल्यस्य स्नेहस्य त्यागस्य
च विजयं भवति रातत् । नक्षमी स्वमातुः इच्छा
साक्षात्करणं न कृतवती इति वास्तवं सत्यं किन्तु
स्व इच्छस्य त्यागेन पुत्र्याः स्वि केवलं पुत्र्याः
नक्षमिः नक्षमी विजयी भवितुम् इति नक्षम्येन
सर्वे प्रतिकूलसादृचयीणां मध्ये सः सत्त्वं
स्वपुत्रिं च स्वपुत्र्या स्वपुत्रिं साकं तस्य इच्छा
साक्षात्करणं राकं नक्षम्येन पूर्तिं नक्षम्येन कर्णीयम्
प्रयत्नं कृतः राकम् अम्बायाः शाश्वतः स्नेहस्य
कथा रावं रातत्... स्वपुत्रिः च कथनावि निरस्कृत्य
गच्छनावसरे रावं स्वपुत्रिः स्नेहम् रावं अग्नि मातृस्नेहम्
ज्वलितुं तथा मातृवात्सल्यं नाशनं न जातः ।
स्नेहः शाश्वतं राव... ! अस्मिन् कथायां रावं
मातृस्नेहस्य च कथां चित्रं दृष्टुं शक्यते केवलं
मातृस्नेहं न शक्यं शाश्वतः स्नेहः राकम् अम्बस्य !